JUDECĂTORIA CĂUȘENI
Sediul Bender (*Varnița*)

/Dosarul nr.: 1-18/2026
PIGD: 1-25049617-18-1-10042025-2/

S E N T I N Ţ Ă
În numele legii

27 octombrie 2026 satul Varnița

Judecătoria Căușeni, sediul Bender (*Varnița*)
în componența:
Preşedintelui de şedinţă, judecătorul Grigorii Damaschin
Grefierelor Svetlana Ermurache, Elena Țîncari și Anastasia Ungureanu
cu participarea:
Procurorului Aliona Prohorenco
Apărătorului Vladimir Sucitu
în lipsa:
Inculpatului Iurie Roșca (*anunțat în căutare*)

a examinat în ședință publică, în procedură *****, în limba română, în lipsa inculpatului, în procedura de rejudecare în latura pedepsei, cauza penală de învinuire a lui:

Roșca Iurie *****, născut la *****, IDNP *****, originar și înregistrat la domiciliu în r/nul *****, în s. *****pe str. *****, cet. al R. Moldova, nesupus militar, în relații de concubinaj, cu un copil minor la întreținere, angajat anterior în câmpul muncii în calitate de dulgher betonist în cadrul „*****” S.R.L., nu se află la evidenţa medicului narcolog sau psihiatru, fără grade de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, cu antecedente penale, anterior condamnat prin:

- *sentința din 1 octombrie 2010, emisă de Judecătoria Ștefan Vodă, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul penal, cu stabilirea unei*

pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 180 de ore;

- sentința din 7 noiembrie 2012 emisă de Judecătoria Ștefan Vodă și decizia Curții de Apel Bender din 13 martie 2013, în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d) și e) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse cu închisoare pe un termen de 5 ani;

- sentința din 13 aprilie 2018 emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, în baza art. 187 alin. (2) lit. e) și f) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse cu închisoare pe un termen de 4 ani și cu amendă în mărime de 850 u.c., ce constituie 42.500 de lei;

- sentința din 29 martie 2019, emisă de Judecătoria Orhei, sediul Central, în baza art. 317 alin. (2) lit. b), și 84 alin.(4) din Codul penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite prin sentința Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 13 aprilie 2018, la o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 5 ani și cu amendă în mărime de 850 u.c., ce constituie 42.500 de lei;

- sentința din 5 aprilie 2021, emisă de Judecătoria Orhei, sediul Central, în baza art. art. 42, alin. (3), 27, 322 alin. (1) și 85 din Codul penal, fiind adăugat parțial la pedeapsa stabilită, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Orhei sediul Central din 29 martie 2019 și stabilită o pedeapsă definitivă de 1 an și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 850 u.c.,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (1) din Cod penal.

Procedura de citare legală, a fost respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei: 10 aprilie 2025 – 27 octombrie 2026 (*în examinare la judecătorul Grigorii Damaschin de la 18 martie 2026, după trimiterea la rejudecare de Curtea de Apel Centru, prin decizia din 2 februarie 2026, în latura individualizării pedepsei*).

Cu referire la învinuirea adusă, la materialele cauzei penale, a probelor administrate și cercetate în ședință de judecată, instanța de judecată,

C O N S T A T Ă U R M Ă T O A R E L E:

A S P E C T E D E F A P T Ş I D E P R O C E D U R Ă

a. Sentința primei instanțe și fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Bender de la 1 august 2025, ***Iurie Roșca*** a fost condamnat în baza art. 42, 322 alin. (1) din Cod penal și i s-a stabilit o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 120 de ore. I s-a explicat inculpatului că în cazul în care acesta se va eschiva cu rea-voință de la executarea muncii neremunerate în folosul comunității, aceasta se va înlocui cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru patru ore de muncă neremunerată în folosul comunității. A fost obligat Iurie Roșca să se prezinte, în termen de cinci zile de la momentul rămânerii definitive a sentinței, la Biroului de Probațiune Ștefan Vodă pentru executarea pedepsei aplicate.

Nu a fost aplicată vrio măsură preventivă în privința lui Iurie Roșca, iar cu referire la corpurile delicte, instanța a hotărât ca telefonul mobil de model „*General Mobile 4G*” cu nr. de IMEI: *****, telefonul mobil de model „*Smart Phone*” cu nr. de IMEI-1: *****și IMEI-2: *****, cartela SIM a operatorului „*Orange*” cu codul numeric *****, modemul wi-fi de model „*Huawei*” cu nr. de IMEI: *****și cartela SIM a operatorului „*Moldcell*” cu codul numeric *****, se vor păstra în continuare în Camera de păstrarea a corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliție Bender, în calitate de probe pentru cauza penală, care a fost disjunsă într-o procedură separată în privința lui Ramina Raiu.

1.2. Cauza penală a fost examinată în procedură simplificată conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală.

1.3. Prima instanță a constatat că ***Iurie Roșca***, împreună şi de comun acord cu un alt condamnat, Rustam Luapșco, fiind deţinut în Penitenciarului nr.12 - Bender, urmărind scopul de organizare, instigare şi dirijare a activităţii de transmiterea ilegală a obiectelor interzise în penitenciar şi acţionând cu intenţie directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale şi dorind în mod conștient survenirea lor, în perioada de timp din luna aprilie 2022 şi până la data de 5 mai 2022, au determinat şi au dirijat acţiunile lui Raiu Ramina şi Vacarciuc Valentina, cât şi a altor persoane nestabilite, la transmiterea ilegală a bunurilor interzise în penitenciar şi anume a unui telefon mobil de model „*General Mobile 4G*” cu nr. de IMEI: *****, a unui telefon mobil de model „*Smart Phone*” cu nr. de IMEI-1: *****şi IMEI-2: *****, în care se afla cartela SIM a operatorului „*Orange*” cu codul numeric ***** și a unui modem wi-fi de model „*Huawei*” cu nr. de IMEI: *****, în care se afla cartela SIM a operatorului „*Moldcell*” cu codul numeric *****.

La data de 5 mai 2022, în timpul transmiterii coletului pe numele deținutului Lupașco Rustam, de către angajații Penitenciarului nr. 12 - Bender, a fost stabilit că în televizorul de model „*MAGNUM MA-32 DT2*” au fost amplasate obiecte, a căror transmitere ori păstrare este interzisă conform pct. 17) din Anexa 7 la Statutul executării pedepsei de către condamnaţi, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 583 din 26 mai 2006.

1.4. Acțiunile lui Alexandr Sidorov au fost încadrate juridic în baza art. 42 și 322 alin. (1) din Cod penal, adică pentru „*participaţie în calitate de organizator şi instigator la transmiterea tăinuită de control prin orice mijloace persoanelor deţinute în instituţiile penitenciare a*

obiectelor a căror transmitere ori păstrare este interzisă conform legislației privind executarea hotărârilor cu caracter penal".

b. *Recursul și decizia instanței de recurs.*

2. *Procurorul Aliona Prohorenco* a declarat recurs la 15 august 2025, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Bender din 1 august 2025, doar în partea stabilirii inculpatului Iurie Roșca a pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 120 ore, cu dispunerea rejudecării cauzei penale, în această parte, în aceiași instanță, în alt complet de judecată.

3.1. Prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Centru din 2 februarie 2026, a fost admis recursul, a fost casată parțial sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Bender din 1 august 2025, în partea individualizării pedepsei penale și s-a dispus rejudecarea cauzei, în această parte, de către instanța de fond, în alt complet de judecată. *În rest*, sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Bender din 1 august 2025 a fost menținută.

3.2. Instanța de recurs a subliniat că pedeapsa de 120 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității, aplicată lui Iurie Roșca este prea blândă și nu corespunde gravității faptei. A reținut că prima instanță nu a evaluat suficient personalitatea inculpatului, faptul că a mai fost atras anterior la răspundere penală și faptul că pedepsele aplicate anterior nu și-au atins scopul preventiv, deoarece acesta a continuat să comită fapte ilegale. Totodată, s-a evidențiat pericolul sporit al infracțiunii pentru disciplina și securitatea în penitenciare, precum și necesitatea prevenirii unor fapte similare. În opinia instanței de recurs, sancțiunea aplicată nu asigură restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea unor noi infracțiuni, fiind necesară aplicarea unei pedepse efective, proporționale și convingătoare, instanța evocând inclusiv necesitatea unei pedepse reale cu executare. Instanța de recurs a explicat că la rejudecare, instanța urmează să individualizeze pedeapsa conform art. 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea faptei, personalitatea inculpatului, conduita acestuia, antecedentele și eficiența sancțiunilor anterioare, motivând caracterul proporțional și suficient al pedepsei alese.

3.3. Astfel, instanța constată că rejudecarea este limitată exclusiv la individualizarea pedepsei, deoarece vinovăția inculpatului și temeiul răspunderii penale sunt deja intrate în puterea lucrului judecat și nu mai pot fi reexaminate. La fel, instanța de recurs a menținut și alte dispoziții ale instanței, adică referitor la corpurile delicte sau măsura preventivă. Din acest motiv, instanța se va expune în procedura de rejudecare doar în latura pedepsei.

c. *Procedura de examinare a cauzei la rejudecare.*

4.1. Cauza penală a fost restituită primei instanțe și a fost repartizată judecătorului Grigorii Damaschin la 18 martie 2026, la ora 10 și 24 min.. În cadrul examinării cauzei, inculpatul Iurie Roșca s-a eschivat, iar instanța, prin încheierea sa din 23 iunie 2026, l-a anunțat în căutare, fiind inițiat dosarul de căutare nr. 2026050020 din 9 iulie 2026. Prin urmare, cauza a fost examinată în lipsa inculpatului din motivul eschivării sale.

Subsecvent, referitor la examinarea cauzei în lipsa inculpatului, instanța precizează că acesta a cunoscut despre intentarea și examinarea unei cauzei penale în privința sa. Instanța l-a

citat la domiciliul lui, dar corespondența a fost restituită cu mențiunea că este „*plecat peste hotare*”. Mai mult, instanța a dispus aducerea silită a inculpatului, dar organele de poliție nu au putut executa încheierea instanței, deoarece nu au găsit inculpatul. Totodată, s-a stabilit că la 7 decembrie 2025, inculpatul Ion Roșca a ieșit din Republica Moldova prin punctul de trece Costești-Stânca și nu se cunoaște locul aflării sale.

4.2. În aceste condiţii, instanţa a constatat că Iurie Roșca a renunţat tacit, dar cu bună-știință la exercitarea dreptului său de a apărea în faţa instanţei şi de a se apăra personal, continuând să se sustragă sistematic de la instanța judecată. Din aceste motive, instanța a dispus prin încheierea din 23 iunie 2026 anunțarea sa în căutare, la demersul procurorului, în privința căruia, apărătorul nu a obiectat. În rezultat, a fost intentat la 9 iulie 2026 dosarul de căutare nr. 2026050020. Astfel, aplicând prevederile art. 321 alin. (6) din Codul de procedură penală, instanţa a dispus prin încheiere inclusă în procesul-verbal al şedinţei de judecată, continuarea examinării cauzei penale în absenţa acuzatului.

4.3. În susținerea acestor concluzii, prezintă relevanță doctrina penală și jurisprudența CEDO, întrucât principiul contradictorialității include și dreptul inculpatului de a participa personal la judecarea cauzei. Prezența celui trimis în judecată la dezbateri constituie un element esențial al contradictorialității și al dreptului la un proces echitabil. Curtea Europeană a statuat constant că posibilitatea „*acuzatului*” de a participa la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul art. 6 din Convenție, în special din drepturile prevăzute la alin. (3) lit. c), d) și e), respectiv de a se apăra personal, de a interoga martorii și de a beneficia de interpret, drepturi a căror exercitare presupune, în principiu, prezența sa.

Totodată, judecarea în lipsă nu este, prin ea însăși, incompatibilă cu art. 6 CEDO, fiind necesară verificarea conduitei procesuale a inculpatului și a existenței unei renunțări voluntare la dreptul de a participa. Astfel, în cauza *Mihaes împotriva Franței* (*25 mai 1998*), s-a reținut că refuzul reclamantei de a participa personal la judecarea cauzei a constituit o renunțare neechivocă la dreptul de a fi prezentă, ascultată și de a se apăra în fața instanțelor. În cauza *Kattan împotriva României* (*21 ianuarie 2014*), Curtea a constatat că nu a fost încălcat art. 6 CEDO, întrucât instanțele și-au îndeplinit obligația pozitivă de a întreprinde demersuri pentru asigurarea prezenței inculpatului. Curtea a reținut că, având cunoștință despre desfășurarea judecății și neprezentându-se, reclamantul a contribuit la crearea situației și a putut prevedea în mod rezonabil consecințele conduitei sale, respectiv examinarea cauzei în lipsă. Această posibilitate este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei, privind criteriile ce trebuie respectate în cazul judecării în lipsă, din care reiese conform criteriului nr. 9, că dreptul la rejudecare intervine atunci când persoana condamnată dovedește că absența sa a fost determinată de cauze independente de voința sa și nu a avut posibilitatea să informeze instanța.

Prin urmare, nici reglementările internaționale, nici cele interne nu impun automat admiterea unei cereri de rejudecare a persoanei condamnate în lipsă, fiind necesară verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras de la judecată. O interpretare contrară ar echivala cu recompensarea conduitei de sustragere și cu permiterea prevalării de propria culpă, ceea ce ar legitima un abuz de drept procesual.

4.4. În aceste condiții, instanța reiterează că judecarea în absența inculpatului nu este, în sine, incompatibilă cu art. 6 CEDO, fiind constatată o denegare de justiție numai atunci când persoana condamnată *in absentia* nu a fost audiată asupra temeiniciei acuzației și nu s-a stabilit că a renunțat la dreptul de a participa și de a se apăra ori că a intenționat să se sustragă de la justiție (*Sejdovic împotriva Italiei (MC), par. 82*).

În acest caz, instanța a constatat atât faptul, cât și intenția inculpatului de a se eschiva de la prezentarea în instanță și de a renunța la participarea la ședințele de judecată, precum și dezinteresul vădit față de desfășurarea procesului penal. În același timp, dreptul la un proces echitabil nu a fost afectat, întrucât pe parcursul procesului, inculpatul a fost asistat de un avocat profesionist desemnat în acest scop, în privința căruia nu au fost formulate obiecții.

4.5. De asemenea, instanța notează că potrivit art. 451 din Codul de procedură penală, procedura de rejudecare şi limitele acesteia se reglementează de prevederile art. 436, care se aplică în mod corespunzător.

Potrivit prevederilor art. 436 din Codul de procedură penală, procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfăşoară conform regulilor generale pentru examinarea ei. Pentru instanţa de rejudecare, indicaţiile instanţei de recurs sânt obligatorii în măsura în care situaţia de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului. Când hotărârea este casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce priveşte latura penală sau civilă, instanţa de rejudecare se pronunţă în limitele în care hotărârea a fost casată. La rejudecarea cauzei este interzisă aplicarea unei pedepse mai aspre sau aplicarea legii privind o infracţiune mai gravă decât numai dacă hotărârea iniţială a fost casată în baza recursului declarat de procuror sau în interesul părţii vătămate din motivul că pedeapsa fixată era prea blândă, sau în baza recursului procurorului care a solicitat aplicarea legii privind o infracţiune mai gravă.

d. ***Argumentele părților în ședință de judecată.***

5.1. *În ședința de judecată cu privire la soluționarea chestiunii referitoare la individualizarea pedepsei, procurorul Aliona Prohorenco* a pledat pentru recunoașterea vinovăției inculpatului, cu stabilirea unei pedepse cu închisoare pe un termen de patru luni, deoarece cauza a fost examinată în procedură simplificată.

5.2. *Apărătorul Vladimir Sucitu*, care acționează în interesele inculpatului Iurie Roșca, în temeiul mandatului nr. MA *****din 8 martie 2025 (vol.I, f.d.225), în cadrul ședinței de judecată, a iterat că reprezentanta acuzării de stat a solicitat o pedeapsă prea aspră, reieșind din faptul că inculpatul se află peste hotarele țării pentru a câștiga un venit. Din aceste considerent, în scopul executării pedepsei, a pledat pentru o pedeapsă mai blândă, cu modalitatea executării prin suspendarea condiționată a executării.

5.3. *Inculpatul Iurie Roşca,* în ședința de judecată, nu s-a prezentat și nu a expus o poziție asupra pedepsei, fiind anunțat în căutare.

M O T I V A R E A I N S T A N Ț E I

e. ***Cu privire la individualizarea pedepsei.***

6.1. La individualizarea pedepsei, instanţa va ține cont de dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care au fost comise infracţiunile, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

6.2. În conformitate cu art. 61 alin. (1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

6.3. Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când impune lipsuri şi restricţii ale drepturilor infractorului, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

6.4. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. În concordanţă, instanţa consideră însă că o pedeapsă prea aspră, poate genera apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit. În acest context, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „*preţul*” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

6.5. În corespundere cu prevederile din paragrafele precedente, instanţa de rejudecare se va pronunţa în limitele în care hotărârea a fost casată, adică doar cu referire la individualizarea pedepsei penale. Prin urmare, la alte chestiuni instanța nu se va expune, deoarece în privința lor, deja a fost pronunțată o soluție a instanței, care a devenit irevocabilă la 2 februarie 2026. Așadar, instanţa ajunge la concluzia că hotărârea de condamnare în prezenta cauză va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite

în Constituţia R. Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

6.6. La fel, în cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (*adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri*), potrivit căreia „*natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situaţia personală a acesteia*". Respectiv, din textul legii și recomandărilor invocate mai sus, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie luate în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

6.7. Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 322 alin. (1) din Codul penal săvârşită de către inculpat, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, în prezent, se atribuie la categoria infracţiunilor mai puţin grave comise cu intenţie, care atentează la buna desfășurare a executării pedepselor de condamnați și la condițiile de deținere, care limitează anumite drepturi şi stabilesc obligaţii persoanelor condamnate, perturbând activităţile socioeducative, de sancționare sau de stimulare, aplicabile persoanelor care execută o pedeapsă, atât cu titlu de sancțiune, cât și pentru resocializarea sa ulterioară.

În acest context, instanţa ţine să noteze că în prezent, după modificările operate prin Legea nr. 136 din 6 iunie 2024, în vigoare din 7 septembrie 2024, infracţiunea prevăzută de art. 322 alin. (1) din Codul penal, prevede o pedeapsă *cu amendă în mărime de la 600 la 800 de unităţi convenţionale* sau *cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore*, sau *cu închisoare de până la 3 ani*. Totuși, la data comiterii faptei în anul 2022, sancțiunea normei penale prevedea o pedeapsă cu amendă în mărime *de la 500 la 600 de unităţi convenţionale* sau cu *muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 80 la 180 de ore*, sau cu *închisoare de până la 6 luni*. Totuși, cazului dat sunt aplicabile prevederile art. 10 alin. (2) din Codul penal, care stipulează imperativ că *legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate de săvârşirea unei infracţiuni nu are efect retroactiv*. Din aceste motive, instanța va aplica o pedeapsă doar în limitele sancțiunii prevăzute de legea penală în vigoare la data comiterii infracțiunii, adică până la modificările operate prin Legea nr. 136/2024, iar infracțiunea comisă va fi apreciată ca una ușoară, deoarece prevedea o pedeapsă cu închisoare de până la doi ani.

6.8. Totodată, instanța de judecată reține că inculpatul Iurie Roșca a comis infracțiunea în lipsa unor circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 din Codul penal și în prezența circumstanțelor agravante prevăzute la art. 77 alin. (1) lit. a) și c) din Codul penal - „*săvârşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară sau pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauză*" și „*săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participație*".

În acest sens, instanța relevă că inculpatul a fost condamnat pentru o faptă comisă împreună cu alt participant, în privința căruia a fost emisă deja o sentință de condamnare definitivă și irevocabilă, pentru aceiași faptă, la 26 mai 2023 (vol.I, f.d.143-147). La fel, anterior inculpatul a mai fost condamnat pentru alte fapte, inclusiv pentru acțiuni comise în timpul aflării în instituțiile penitenciare, prin sentința din 29 martie 2019, emisă de Judecătoria Orhei, sediul Central, în baza art. 317 alin. (2) lit. b) Cod penal și prin sentința din 5 aprilie 2021, emisă de Judecătoria Orhei, sediul Central, în baza art. 42, alin. (3), 27, 322 alin. (1) Cod penal (vol.I, f.d.109-119).

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Iurie Roșca de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite.

6.9. Aşadar, instanţa de judecată aplica pedeapsa luând în consideraţie caracterul şi gravitatea infracţiunii săvârșite, motivul şi scopul celor comise, personalitatea vinovatului, caracterul prejudiciului şi mărimea daunei cauzate, circumstanţele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei lui.

6.10. Instanța constată că pe de o parte, inculpatul a recunoscut săvârşirea faptei infracționale indicate în rechizitoriu şi la solicitarea sa, judecarea cauzei a avut loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală. *A contrario*, inculpatul anterior a fost condamnat, inclusiv pentru infracțiuni similare și identice, demonstrând o predispoziție evidentă pentru continuarea acțiunilor infracționale. În același timp, infracțiunea este una mai puțin gravă, nu atestă victime, dar inculpatul s-a mai eschivat anterior, fiind anunțat în căutare și la urmărirea penală (vol.I, f.d.212). Ținând cont de scopul pedepsei penale, precum și că inculpatul nu s-a prezentat la judecarea cauzei, din care considerente a fost anunțat în căutare, de circumstanțele reținute mai sus, inclusiv de lipsa circumstanțelor atenuante și prezența a două agravante, instanţa consideră posibilă doar stabilirea pedepsei cu închisoare în limitele fixate de normele art. 322 alin.(1) din Cod penal, însă cu aplicarea prevederilor art. 80^1 din Codul penal.

6.11. Având în vedere faptul că inculpatul a făcut uz de prevederile legii prin care cauza penală a fost examinată în ordine simplificată prevăzută la art. 364^1 din Codul de procedură penală, instanța va proceda potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art.80^1 din Codul penal. În conformitate cu prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu *închisoare*. Prin urmare, după reducerea limitelor pedepsei cu o pătrime, noile limite ale pedepsei cu închisoare în acest caz, sunt stabilite de la limita minimă generală de *trei luni* (*conform art. 70 alin. (2) Cod penal*) până la *patru luni și 15 zile*.

6.12. Instanța consideră că în această cauză penală, infracţiunile pentru care este învinuit făptuitorul aduc atingere unor valori importante ocrotite de legea penală care au impact social deosebit, iar asemenea fapte, dacă nu sunt urmate de o ripostă fermă a societăţii, ar întreţine

climatul infracţional şi ar crea atât inculpatului, cât și altor persoane impresia că pot sfida legea sau regulile de conduită în penitenciare, echivalând cu încurajarea tacită a acestor fapte, cât și a altor persoane la comiterea lor. Respectiv, instanța de judecată, consideră că este necesat și oportună aplicarea pedepsei lui Iurie Roșca cu închisoare prin executarea reală a acesteia.

6.13. Reieșind din scopul pedepsei penale, instanța de judecată consideră necesar să-i aplice inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (1) din Cod penal, o pedeapsă cu închisoare pe un termen de patru luni, care urmează să fie calculată din momentul reținerii sale după ce sentința va deveni definitivă.

6.14. Reieșind din prevederile art. 72 Cod penal, pedeapsa cu închisoare se execută în următoarele penitenciare: a) de tip deschis; b) de tip semiînchis; c) de tip închis. În penitenciare de tip deschis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni săvârşite din imprudenţă. În penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni uşoare, mai puţin grave şi grave, săvârşite cu intenţie. În penitenciare de tip închis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni deosebit de grave şi excepţional de grave. Astfel, inculpatul Iurie Roșca își va executa pedeapsa cu închisoare în penitenciar de tip semiînchis, pentru comiterea unei infracțiuni ușoare, comise cu intenție.

6.15. Concomitent, instanța mai reține că inculpatul a mai fost reținut în prezenta cauză penală la 8 martie 2025 (vol.I, f.d.226), iar la 10 martie 2025 a fost eliberat de procuror (vol.I, f.d.232). Din aceste considerente, conform art. 88 alin. (3) Cod penal, această perioadă a privării de libertate a inculpatului prin reținerea sa, se va include în termenul închisorii, calculându-se o zi pentru o zi.

6.16. Cu referire la solicitarea apărătorului privind aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 din Codul penal adică alegând o modalitate a executării prin suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, instanța o respinge ca neîntemeiată. În acest sens, instanța iterează că inculpatul a comis o infracţiune ce se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare și anterior a mai fost condamnat pentru fapte similare, dar și alte infracțiuni distincte după relațiile sociale la care a atentat, manifestând o predispoziție evidentă de a continua săvârșirea faptelor ilegale. La fel, acesta este anunțat în căutare și în mod evident, nu a demonstrat cum ar fi efectivă o asemenea modalitate de executare pentru realizarea scopului legii penale. Prin urmare, aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal nu este oportună, este neeficientă și nici ar putea genera un dispreţ faţă de respectarea în viitor a relațiilor sociale de către inculpat, nefiind suficientă nici pentru corectarea sa şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

f. ***Măsura preventivă.***

7.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în contextul aplicării unei pedepse și condamnarea inculpatului, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă. În ședință, nici procurorul și nici apărătorul nu s-au expus pe marginea aplicării, înlocuirii sau menţinerii măsurilor preventive în privinţa inculpatului.

7.2. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că inculpatul nu se află sub imperiul unei măsuri preventive, dar acesta a fost anunțat în căutare în prezenta cauză, fiind inițiat la 9 iulie 2026 dosarul de căutare nr. 2026050020, în baza încheierii din 23 iunie 2026.

7.3. În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă / anumite acţiuni negative asupra desfăşurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinţei constituie măsuri preventive. Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre *asigurarea de către instanţă a executării sentinţei*.

7.4. Aşadar, instanţa consideră la moment imposibilă aplicarea faţă de inculpat a unei măsuri preventive mai blânde decât arestul, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinţei cu închisoare, constatând prezenţa circumstanţelor excepţionale, care determină necesitatea aplicării măsurii preventive respective, or inculpatul poate fi direct predispus spre spre eschivarea de la executarea pedepsei, îndeosebi atunci când acesta deja s-a eschivat de la examinarea cauzei, fiind anunțat în căutare de instanță.

Instanţa de judecată reţine că, în cazul dat, dacă va aplica măsura preventivă sub formă de arest până la rămânerea definitivă a sentinţei, nu mai pot fi încălcate drepturile la libertate şi siguranţă, prevăzute de art. 5 al Convenţiei, iar privarea de libertate a acestuia este justificată, întemeiată şi necesară într-o societate democratică, urmăreşte un scop legal, deoarece are ca scop *împiedicarea acestuia de a se ascunde de organele de drept*, *să comită alte infracţiuni* şi *să se asigure executarea sentinţei*, fiind astfel respectat principiul proporţionalităţii între dreptul la libertate, garantat de lege şi necesitatea aplicării arestului preventiv.

Relevant, în acest sens este Hotărârea *Savca împotriva Republica Moldova*, unde Curtea Europeană a respins pretențiile reclamantului invocate în temeiul articolului 5 § 1 din Convenție privind deținerea sa ilegală după pronunțarea sentinței de condamnare de instanța de fond, reamintind că detenția preventivă se încheie în momentul în care persoana deținută este eliberată și/sau îi este stabilită pedeapsa, fie și de către o instanţă de fond (a se vedea *Wemhoff împotriva Germaniei,* § 9; *Labita împotriva Italiei [MC]*, hotărârea din 6 aprilie 2000, § 147; *Kalashnikov împotriva Federaţiei Ruse*, hotărârea din 15 iulie 2002, § 110; *Solmaz împotriva Turciei*, hotărârea din 16 ianuarie 2007, §§ 23-24).

7.5. În aceste circumstanţe, instanţa consideră că suntem în prezenţa cazului în care este o necesitate absolută de a aplica măsura de constrângere sub formă de *arest preventiv* faţă de inculpat, dacă acesta nu va fi deţinut legal într-o altă cauză penală, deoarece doar această măsură preventivă este reală şi efectivă în cazul dat şi va asigura comportamentul respectiv al acestuia pentru executarea sentinţei emise până la momentul rămânerii definitive a sentinței.

7.6. De asemenea, în scopul executării pedepsei, se vor menține până la reținerea inculpatului și dispozițiile privind anunțarea în căutare expuse în încheierea din 23 iunie 2026.

În conformitate cu articolele 10, 70, 72, 801 și 88 din Codul penal, 329, 340, 364[1], 384-389, 392-395, 397 și 437 alin. (1) pct. 1[4]) din Codul de procedură penală,

I N S T A N Ț A D E J U D E C A T Ă H O T Ă R Ă Ş T E:

a. Se stabilește lui ***Roșca Iurie* *******, recunoscut vinovat prin sentinţa Judecătoriei Căușeni, sediul Bender nr.1-11/2025 din 1 august 2025, irevocabilă prin decizia Curții de Apel Centru nr. 1r-1009/2025 din 2 februarie 2026, în partea condamnării sale, pentru săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 42 alin. (3) și (4); 322 alin. (1) din Cod penal (*în redacția legii penale până la modificările operate prin Legea nr. 136 din 6 iunie 2024, în vigoare din 7 septembrie 2024*), o pedeapsă cu închisoare pe un termen de **4 (*patru*) luni**, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

b. Termenul executării pedepsei cu închisoare în privinţa lui *Iurie Roșca* se va calcula din momentul reținerii sale, cu includerea în temeiul art.88 alin. (3) din Codul penal în termenul închisorii şi timpul aflării acesteia în stare de reţinere în prezenta cauză penală, de la *8 martie 2025* până la *10 martie 2025*.

c. Până când sentinţa va deveni definitivă, se aplică lui Iurie Roșca măsura preventivă – *arestul preventiv*, pentru punerea în executare a pedepsei cu închisoare și se mențin dispozițiile privind anunțarea în căutare a lui Iurie Roșca, stabilite prin încheierea din 23 iunie 2026.

d. Sentinţa este cu drept de atac în ordine de *recurs* la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 (*cincisprezece*) zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, sediul Bender (*satul Varnița*), din momentul pronunțării integrale a acesteia, doar cu privire la pedeapsa stabilită.

Sentința integrală este pronunțată în ședință publică la 27 octombrie 2026.

Președintele ședinței,
judecătorul */semnătura/* **Grigorii DAMASCHIN**

Copia corespunde originalului,
judecătorul *Grigorii DAMASCHIN*